

Súd: Okresný súd Trnava  
Spisová značka: 31Csp/57/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117219837  
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Skubáková  
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2117219837.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Katarínou Skubákovou v právnej veci sporu žalobcu: R Collectors, s.r.o., IČO: 50094297, Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., IČO: 47232471, Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava, proti žalovanému: X. I., O. XX.X.XXXX, Z. V. U. XX, F., o zaplatenie sumy 400,- eur s príslušenstvom, t a k t o

### rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 400,- eur, úroky z omeškania v sume 2,09 eur, úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 400,- eur od 3.2.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamietá.

III. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 11.9.2017 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu 400,- eur, úroky z istiny do 31.8.2017 vo výške 516,64 eur, zmluvný úrok 33,90% ročne zo sumy 400,- eur od 1.9.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania 5,25% ročne zo sumy 400,- eur od 1.9.2017 do zaplatenia, bankové poplatky 44,01 eur a náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 10.4.2014 uzatvorili žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník zmluvu o úvere č. 1471426828, ktorej súčasťou boli Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery a Všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky v sume 400,- eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi peňažné prostriedky podľa zmluvy o úvere. Žalovaný neplnil úver riadne a včas, z ktorého dôvodu žalobca v zmysle § 565 OZ v spojení s obchodnými podmienkami vyhlásil dňa 2.2.2015 úver za predčasne splatný. Po zosplatnení žalovaný neuhradil na úver žiadnu sumu.

3. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 31Csp/57/2017-54 zo dňa 19.12.2018 bola pripustená zmena subjektu konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpila spoločnosť Poštová banka, a.s., a na jej miesto vstúpil aktuálny žalobca.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami a výzvou na vyjadrenie doručená dňa 14.3.2019 postupom v zmysle § 116 ods. 2 CSP, k žalobe sa nijako nevyjadril.

5. V podaní doručenom súdu dňa 20.6.2019 žalobca uviedol, že žalovaný dosiaľ na úver neuhradil žiadnu sumu. Súčasne v podaní vysvetlil, čo predstavuje uplatnený úrok do 31.8.2017.

6. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 veta druhá CSP, keďže sa jedná o spotrebiteľský spor, a zároveň ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Súd vykonal dokazovanie listinami predloženými žalobcom. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní..

7. Z obsahu zmluvy o úvere dobrá pôžička zo dňa 10.4.2014 (ďalej aj "Zmluva" čl. 14,15), plynie, že predchodca žalobcu poskytol žalovanému na jej základe úver vo výške 400,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 120-ich mesačných splátkach vo výške 13,50 eur (12,- eur úrok a istina; 1,50 eur náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver). Termín konečnej splatnosti úveru bol v Zmluve uvedený 20.4.2024. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 33,90% ročne, v zmluve bola uvedená RPMN 39,66% a priemerná RPMN 25,82%. V Zmluve bola uvedená „Celková čiastka úveru“ vo výške 1.295,15 eur. Výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 16.1.2015 (čl. 16) predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok v lehote 15 dní od doručenia výzvy s upozornením na možnosť predčasného zosplatenia. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 2.2.2015 predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že jeho úverová pohľadávka sa stáva k 2.2.2015 predčasne splatnou v celom rozsahu (výzva čl. 18). Poskytnutie úveru žalovanému v sume 400,- eur, predčasné zosplatenie úveru ku dňu 2.2.2015, ako ani skutočnosť, že žalovaný na predmetný úver nič neuhradil, nebolo v konaní sporným. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č.1/2018 zo dňa 6.8.2018 (čl. 38 až 45, príloha čl. 49) bola pohľadávka zo Zmluvy proti žalovanému postúpená na súčasného žalobcu.

8. Súd prejednávajúcu vec posúdil podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov.

9. Podľa § 290 Civilného sporového poriadku (ďalej "CSP"), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej "ZoSÚ"), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.; Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. g), h) ZoSÚ, sa na účely zákona rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok; celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2, písm.c) a j) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa ustanovenia § 52 OZ:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu omeškania, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1995-87/znenie-20100701>> platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Právny vzťah založený predmetnou Zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že uvedená zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

11. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je dôvodná, i keď nie v celom rozsahu. Predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ. Na základe uzatvorenej Zmluvy predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí Zmluvy, súd zistil, že v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj je v zmluve uvedený nesprávne, a i to pod označením nezodpovedajúcim zákonnému označeniu tejto náležitosti, keď v Zmluve je uvedená suma 1.295,15 eur, a to ako „celková čiastka úveru“, ktorému označeniu však zodpovedá poskytnutá suma 400,- eur. Uvedená položka je pritom v Zmluve uvedená v nižšej sume, ako je reálna celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ podľa znenia Zmluvy zaplatiť, keď súčinom v zmluve uvedenej výšky mesačnej splátky 13,50 eur a počtu dohodnutých splátok 120, je suma 1.620,- eur, resp. aj pri odpočítaní časti mesačnej splátky 1,50 eur (poplatok za poistenie schopnosti splácať úver) súčin splátky 12,- eur a počtu splátok 120, celkom v sume 1.440,- eur, nezodpovedá poskytovateľom úveru uvedeného údaj o celkovej čiastke. Zo všetkého uvedeného dospel súd k záveru, že zmluva neobsahuje správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Spotrebiteľská zmluva musí obsahovať všetky v zákone stanovené povinné náležitosti, a to prehľadným a jednoznačným spôsobom, tak aby bol spotrebiteľ jasne informovaný o rozsahu svojej povinnosti, pričom celková čiastka, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, predstavuje

náležitost', podľa ktorej spotrebiteľ posudzuje rozsah svojej konečnej platobnej povinnosti, a ktorá vzhľadom na jej charakter môže ovplyvniť rozhodovanie spotrebiteľa o čerpaní, či nečerpaní daného úveru. Súd súčasne uvádza, že zmluva neobsahuje riadne uvedené predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, neobsahuje matematický výpočet RPMN, s prehľadným uvedením veličín do neho dosadzovaných, ktoré by spotrebiteľovi umožňovali kontrolu výpočtu RPMN. Ako uviedol Krajský súd v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 9Co/298/2018 zo dňa 25.6.2019 „zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom.“ V zmluve tiež chýba náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a to adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ak by sa i požadovaný údaj uvádzal v obchodných podmienkach, uvedené by nepostačovalo, pretože z dôvodu, že ide o náležitosť zmluvy vyžadovanú zákonom, uvedený údaj musí byť uvedený zreteľne a výslovne v rámci ustanovení zmluvy, kde uvedený nie je.

12. Vzhľadom na absenciu povinných náležitostí Zmluvy sa žalovaným čerpaný spotrebiteľský úver považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy po odrátaní plnenia zo strany žalovaného. Keďže žalovaný čerpal úver v celkovej výške 400,- eur a na úver nezaplatil nesporne dosiaľ žiadnu sumu, má žalobca (ako právny nástupca pôvodného veriteľa) právo na zaplatenie sumy 400,- eur. Z uvedeného dôvodu súd vyhovel žalobe čo do povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu istiny 400,- eur, ako i vyčíslené úroky z omeškania (za obdobie do zosplatenia) v sume 2,09 eur, ako i nižšie uvedené nevyčíslené úroky z omeškania (po zosplatení) a vo zvyšku, t.j. v zostávajúcej časti uplatňovanej istiny, v časti úrokov z úveru, poplatkov a zodpovedajúcich úrokov z omeškania žalobu (vo výroku II.) zamietol. Súd žalobcovi priznal vyčíslené úroky z omeškania z neuhradených splátok za obdobie do zosplatenia v sume 2,09 eur, keď v konaní nebolo sporné, že žalovaný tieto splátky riadne nehradil, a dostal sa tak do omeškania, pričom výpočet uvedenej sumy dlžných úrokov z omeškania za obdobie do zosplatenia obsiahnutý v podaní žalobcu (čl. 71 spisu) súd považuje za správny.

13. Pretože sa žalovaný s peňažným plnením dostal do omeškania, súd mu uložil tiež povinnosť zaplatiť žalobcovi uplatňovaný úrok z omeškania, avšak len vo výške 5,05 % ročne, keď úver sa stal v celom rozsahu splatný riadnym a nesporným zákonným zosplatením predchodcu žalobcu po predchádzajúcej výzve dňom 2.2.2015 a do omeškania s úhradou celej sumy dlhu sa tak žalovaný dostal dňom 3.2.2015. Súd žalobcovi nepriznal ním uplatňovaný úrok z omeškania 5,25% ročne, keď výšku uplatniteľného úroku z omeškania určuje nariadenie vlády Slovenskej republiky, ktorá výška úroku z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca tak má nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05% (t. j. 5% + 0,05%) ročne, nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 3.2.2015 bola 0,05 %.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď na náhradu trov konania by mal nárok žalovaný, keď bol v konaní úspešnejší (zo žalobcom uplatňovanej sumy celkom 1.271,28 eur, t.j. istina 400,- eur + úroky z istiny 516,64 eur + vyčíslený zmluvný úrok 33,90% ročne zo sumy istiny od 1.9.2017 do 20.9.2019, t.j. 267,48 eur + úroky z omeškania ku dňu 20.9.2019, t.j. 43,15 eur + poplatky 44,01 eur, mu bolo priznaných 493,58 eur, t.j. istina 400,- eur + úroky z omeškania ku dňu rozhodnutia 93,58 eur), keďže mu však v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu vo výroku III. náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal. Súd má pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania,

bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

### **Poučenie:**

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.